

lutter Forøgelse, men paa den anden Side ganske vist absolut Forøgelse, men Forringelse for hver givne Kapitalmængde i Forhold til tidligere Tider; dette tillader jeg mig at kalde et relativt Fremskridt for Arbejdet; da det er glædeligt, at Arbejdernes Andel er voget. Jeg anfører det blot som Bevis for, at selv med alle de Ulemper, som findes under den frie Konkurrences Regime, er Tendentsen den — jeg kan ikke komme til andet Resultat — at Arbejdets Udbytte bestandig voget, hvorimod Kapitalens Udbytte i Forhold til den givne Kapital er nedad-gaaende. Det forekommer mig, at hvis det ærede Medlem kunde komme til dette Resultat, vilde han se noget mildere paa det bestaaende Forhold. At det ærede Medlem derfor opgiver sine socialistiske Theorier, venter jeg ikke; men han kunde dog maasse bedømme den frie Konkurrence noget mildere. Søvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa hans Udtalelser.

Indenrigsministeren (Ingwerslev):

Jeg anser det for rettest at gjøre et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som have henvendt sig til mig, og det skulde for mit Vedkommende være affluttende Bemærkninger. Esbjerg-Ruten giver mig ikke nogen særlig Anledning til at udtale mig udførligt, men een Bemærkning tror jeg, det er rettest at gjøre. Efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har fremskilt Forholdet eller i ethvert Tilfælde efter det Indtryk, man let faar af det ærede Medlems Fremstilling — det ligger ikke med Nødvendighed i hans Udtalelser — skulde man tro, at det er særligt for Esbjerg-Ronden, at der er stet en Taxtforandring med Hensyn til Frugt; men det er stet ikke Tilfældet. Sagen er den, at vedkommende Selskab har ganske i Almindelighed for alle Ruter gjort en Taxtforandring for Frugt, nemlig hævet Taxten fra 10 til 15 sh. Det er en enkelt Anvendelse paa Esbjerg-Ruten, og dette faar en Betydning for Esbjerg-Ruten, fordi denne Taxt ikke hører til de Taxter, som overfor Esbjerg-ruter ere bundne ved Kontrakt med Ministeren. Men praktisk har Spørgsmaalet aldeles Intet at betyde; thi baade tidligere og nu efter Forandringen er Transsporten af den Slags Varer paa denne Rute aldeles forsvindende. Det ærede Medlem lægger altsaa Sagen meget for høit op, naar han mener, at der derfor er Grund til at kræve noget ganske Andet overfor denne Rute. Det ærede Medlem slutter feil, naar han gaar ud fra, at man paa Grund af den stete

Taxtforandring maa revidere Kontrakten med det forenede Danistiftselskab og tage Spørgsmaalet op paa Grundlag af, at man fik Statsdrift. Men deri tager det ærede Medlem feil, det behøver man stet ikke. Skjøndt efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har faaet Sagen op, kan jeg ikke for-tænte ham deri. Men hvis man vil spørge mig, om jeg synes om, hvad der er stet, saa siger jeg Nei, hvad jeg allerede sagde forleden. Jeg vilde ikke paa Jernbanerne, skjøndt jeg har Myndighed til det, fastsætte en forhøiet Taxt midt i en Udsørgelsesæson, det vil jeg ikke gjøre uden først at give Vedkommende Barsel derom. Jeg mener derfor, at det er feil, hvad der er stet, hvis det da er stet pludseligt, jeg kjender ikke Forholdet saa nøie, men jeg har ingen Grund til at benægte det ærede Medlems Angivelser, og hvis de ere rigtige, maa jeg indrømme, at jeg ikke synes om, hvad der er stet. Men praktisk taget er der ikke ved Taxtforandringen stet nogen stor Ulykke, da den Taxt, som man er gaaet til for Frugt i Almindelighed, er ganske billig; den er nu kun 15 sh. Og det ærede Medlem kjender jo Kontrakterne, som der i Realiteten ikke er Noget at indvende imod; kun med Hensyn til Tomater er Forholdet et noget andet. Jeg vilde ønske, at man havde ladet denne Taxtforhøielse være, men jeg tror, at det ærede Medlem har lagt den Ting altfor høit op, og draget Slutninger deraf, som ikke ere holdbare. Der er dernæst et andet Forhold, som jeg vil gjøre opmærksom paa. Hvad nemlig Monopolet paa Seiladsen mellem Storbritannien og Danmark angaar, saa veed jo det ærede Medlem, at der — om jeg ikke husker feil, jeg har ikke selv særligt undersøgt Sagen — fra Kjøbenhavns Havn gaar Skibe baade til Hull og Keith, og at der foruden andre saadanne Skibe ogsaa er de saakaldte Wilsons Dampere, som ikke blot konkurrere i almindelig Fragtfart, men som, hvis jeg ikke tager feil, tillige har Udvandrerruter, og som altsaa konkurrere baade paa Varemarkedet og paa Udvandrermarkedet med Thingvallaselskabet og det forenede Dampstiftselskab. Altsaa et Monopol, som man har villet gjøre det til, tror jeg ikke er til Stede, og jeg tror ikke, at Satsene ere ubillige. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger væsentlig for at berigtige den Tro, at det, der var stet, særlig skulde være stet overfor Esbjerg-Ruten. Det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem henvendte dernæst til mig det Spørgsmaal, om jeg mente at kunne fremme de Forslag, som jeg havde bebudet i Fjor. Jeg skal sige til det ærede Medlem: Ja, det haaber jeg ganske sikkert. Jeg haaber at skulle kunne forelægge Forslag om Jernba-